

LIMBAŽU EV.LUT. DRAUDZES ZIŅAS

Kristus dzimšanas svētkos

Mācītājs Romans Kurpnieks

Kad eņģeļi aizgāja no tiem debesīs, gani savā starpā runāja: "Iesim uz Betlēmi raudzīt, kas noticis, ko Kungs mums ir pavēstījis." Un tie steigšus nāca un atrada gan Mariju, gan Jāzepu un Bērniņu, silē gulošu. Kad viņi to redzēja, tie pavēstīja, kas viņiem par šo Bērniņu bija sacīts. Un visi, kas to dzirdēja, izbrīnījās par to, ko gani viņiem bija sacījuši. Un Marija visus šos vārdus paglabāja sevī, sirdī tos pārdomādama. Un gani griezās atpakaļ, teikdami un slavēdami Dievu par visu, ko bija dzirdējuši un redzējuši, kā viņiem tas bija sacīts. (Lk 2:15-20)

Reiz kāds cilvēks atnāca pie mācītāja un vaicāja:

– es vēlos iepazīt Dievu, vai vari man atklāt to?

Mācītājs jautāja:

– vai esi gatavs mainīt savu dzīvi un atstāt iepriekšējo?

Cilvēks aizgāja saskumis, jo gribēja saņemt Dievu kā piedevu jau esošai dzīvei.

Nav svarīgi uzzināt, kāda bija šī cilvēka dzīve. Svarīgi ir aptvert, kāda ir mana dzīve. Kas man ir Ziemsvētki? Vai tie ir piedeva manai ikdienai? Vai tie ir Kristus dzimšanas svētki un pamats manai dzīvei?

Vai varu tāpat kā Dāvids dziedāt un gaviļēt sacīdams: Tu Esi mans Dievs, es meklēju Tevi! Pēc Tevis slāpst mana dvēsele, pēc Tevis ilgojas mana miesa. Tu Esi man dzīvs un klātesošs, kad guļu, Tu Esi mans palīgs, un Tavu spārnu ēnā es varu patverties. Mana dvēsele tiecas pēc Tevis un Tava labā roka mani tur.

Vai es slāpstu pēc Tevis Dievs, kā izkaltusi zeme bez ūdens? Vai nāku Tavā svētnīcā raudzīties uz Tevi, skatīt Tavu spēku un godību? Vai Tava žēlastība man ir dārgāka par manu dzīvību?

Ziemsvētkiem, Adventa laikam un patiesībā manai dzīvei ir nozīme, ja šodien ir Jēzus piedzimšana. Jēga ir tikai tad, ja Jēzus Bērniņā redzu savu Pestītāju. To, caur kuru pasaule radīta, kas mani ir radījis, kas devis dzīvību un mīlestību. Svaru manai dzīvei piešķir šis mazais Bērniņš. Maziņš Viņš ir, lai es varētu sākt ar mazumu un piedzīvotu lielas izmaiņas savā dzīvē. Nevis septiņdesmit vai astoņdesmit gadu mūžu, bet mūžību. Nevis mirstību, bet nemirstību. Nevis iznīcību, bet neiznīcību.

Ko es varu darīt? Varu paglabāt dzīvības vārdus sevī, sirdī tos pārdomāt. Teikt un slavēt Pestītāju, kas nācis šai pasaulē, lai neviens, kas Viņam tic nepazustu, bet iemantotu mūžīgo dzīvību. Varu mīlēt savu tuvāko.

Kā es varu mīlēt? Apzinoties, ka mīlestība tā nav tikai nopūtas, sēžot parkā uz soliņa un turot vienam otru aiz rokas, tā nav arī pastaigas pilnmēness naktī un tā arī nav sajūsma vienam par otru.

Mīlestība ir māka nest otra nastas, arī tāda, kurš nepatīk. Piecel guļošo, arī tad, ja tev liekas, ka viņš ir piedzēries un iekritis grāvī. Var taču būt tā, ka viņam ar sirdi ir palicis slikti.

Dievs mani mīl pirmais! Viņa mīlestība ir mūžīga un nemainīga. Dievs mani sauc par savu bērnu un es varu Viņu saukt par Tēvu.

Debesu Tēvs es Tevi lūdzu, dāvā man Savā žēlastībā, ka varu mīlēt Tevi un ilgoties par Tavu klātbūtni vienmēr. Ka varu mīlēt savu tuvāko un mana mīlestība ir pacietīga un labvēlīga, ka tā nav greizsirdīga. Lai mana mīlestība nelielās un nav uzpūtīga. Ka tā nemeklē savu pašas labumu, neskaišas, nepiemin ļaunu. Lai mīlestība priecājas par patiesību, lai tā panes visu un uzticas visam, cer uz visu un iztur visu.

Vēstule no Olsonu ģimenes

Sveiki, mīlie draugi!

Ir pagājis vairāk kā pusgads, kopš šķīrāmies no jums Limbažos pirms Lieldienām. Jau 31. martā devāmies ceļā ar prāmi uz Stokholmu. Kopā ar mums brauca draugi no Ostersundes

(Zviedrijā), kuri bija atveduši humāno palīdzību Valmieras slimnīcai. Tagad viņu mašīna bija piepildīta ar mūsu mantām. 1. aprīlī mēs turpinājām ceļojumu uz jauno dzīvesvietu, Ronnebī (Ronneby), Zviedrijas dienvidos. Magnus un Samuēls bija šeit atbraukuši uz dažām dienām jau februārī, lai sameklētu dzīvokli. Tas ir skaistā vietā – pilsētas nomalē, apmēram 2 km līdz pilsētas centram, puikām 1 km līdz skolai. Mēs dzīvojam daudzdzīvokļu mājā, 3. stāvā, vienā pusē mežs, otrā pusē skats uz ezeru (gandrīz kā levu ielā...). Tuvumā ir neskaitāmi gājēju celiņi un meža takas, kuras īsākās un garākās pastaigās ar Oliveru (mūsu suni) vēl neesam līdz galam izpētījuši. Lāsmāi par prieku, tuvējā mežā varēja lasīt meža zemenes, avenes, mellenes, kazenes un arī sēnes.

15. maijā Magnus tika ievests jaunajā kalpošanas amatā. Dievkalpojumu vadīja bīskaps Rolands Gustafssons. Draudze vēl nebija izveidojusies un Magnusa uzdevums bija sapulcināt un izveidot grupu, kas vēlāk kļūs par draudzi. Šobrīd lielākoties tie ir cilvēki, kas pazaudējuši savas garīgās mājas dažādās draudzēs. Diemžēl, laika garam arvien vairāk izdodas novērst gan draudžu vadītājus, gan draudžu locekļus no Jēzus vārdiem un patiesā draudzes pastāvēšanas pamata. Tas liek cilvēkiem, kam slāpst pēc Jēzus, meklēt ticības brāļus un māsas ārpus savām līdzšinējām draudzēm, lai būtu ticības kopībā, kas balstās uz Dieva Vārda pamata.

Rudenī topošā draudze uzsāka Bībeles stundas, kas notika līdzīgi kā jums pazīstamajā Alfa kursā – ar sadraudzību, lekciju, diskusijām un arī kopīgu nedēļas nogali. Līdz šim mūsu lielākais notikums bija 1. adventā, kad tika dibināta draudze ar nosaukumu “Sv. Andreja draudze” (S:t Andreas församling).

Puikas augusta vidū atsāka skolas gaitas. Samuēls iet 7. klasē (paralēlklasē iet viņa brālēns Jēkabs), Jonatāns iet 4. klasē. Samuēls trenējas tenisā (arī Magnuss dažreiz pievienojas ☺) un mūzikas skolā spēlē elektrisko ģitāru. Jonatāns iet mūzikas skolā un turpina spēlēt klarneti. Viņš arī piedalās bērnu orķestrī un decembra sākumā, ar rūķu cepurēm galvās, bija pirmā uzstāšanās pilsētas centrā. Jonatāns trenējas peldēšanā, ir pabeidzis pingvīnu un delfīnu līmeņus, ar nākamo semestri būs haizivju grupā.

Arī Lāsma kārtējo reizi iet skolā un mācās zviedru valodu, kamēr valsts iestāde gatavo dokumentus, lai varētu strādāt par māsu Zviedrijā. Valodas mācīšanās praktiski beigusies, jo lielie pārbaudes darbi jau garām, un kuru katru dienu arī dokumentiem vajadzētu būt kārtībā, lai varētu sākt strādāt.

Esot Kristus piedzimšanas svētku gaidās, varam lasīt pantu no Jesajas grāmatas 9. nodaļas: “bērns mums ir dzimis, mums ir dots dēls...”. Bērns un dēls šai gadījumā nav sinonīmi, kaut arī abi vārdi stāsta par vienu un to pašu – Kristu. Bērns piedzima Betlēmē pirms 2000 gadiem, kādā kūtiņā. Debesu Tēvs sūtīja savus vēstnešus, lai sludinātu labo vēsti. Gani to dzirdēja un tajā pašā naktī varēja apmeklēt un ieraudzīt šo bērniņu – Jēzu.

Dēls – t.i. Dieva Dēls, mums tika dots Golgātas krustā, kad Jēzus ar savu dzīvību atpirka mūs no grēkiem. Ticībā Viņa vārdam mums ir pestīšana un mūžīgā dzīvība.

Šobrīd mēs vēl esam adventa laikā, kas tulkojumā nozīmē “atnākšana”. Lai tas mums atgādina, ka gaidām tā Kunga lielo atnākšanas dienu. Tad mēs Viņu redzēsīm vaigu vaigā un būsīm ar Viņu mūžīgi. Gatavosimies tai dienai ar lūgšanām, Bībeles lasīšanu un slavēšanu. Būsīm nomodā! Mēs novēlam jums visiem priecīgus Kristus dzimšanas svētkus un Dieva svētību Jaunajā gadā!

Jūsu draugi Kristū,

Magnus, Lāsma, Samuēls & Jonatāns

Jaunā dziesmu grāmata

Kopš pēdējās luterāņu dziesmu grāmatas izdošanas 1992. gadā pagājuši divdesmit trīs gadi – laiks, kas Latvijai un līdz ar to mums visiem ir bijis ļoti piepildīts, jaunām vēsmām un notikumiem bagāts. Pateicība Dievam, ka atmoda mūsu valstī daudziem atvēra ne vien siržu, bet arī dievnamu durvis un mēs varējām piedzīvot gan valsts himnas – lūgšanas „Dievs, svētī Latviju!” – atgriešanos, gan draudžu atjaunotni! 1992. gadā izdotā grāmata bija zīmīga ar to, ka tā bija pirmā kopīgā LELB un Latvijas Evaņģēliski luteriskās Baznīcas ārpus Latvijas izdotā dziesmu grāmata; tās nosaukums ir „Dziesmu grāmata latviešiem tēvzemē un svešumā”. Pamazām radās aizvien jaunas dziesmas, un jau 2005. gadā Baznīcas Virsvaldes Mūzikas komisijā tika pieņemts lēmums izveidot esošajai dziesmu grāmatai pielikumu. Tomēr drīz tapa skaidrs, ka Latvijas draudzēm dziesmu grāmatu sāk pietrūkt, un bija jāizvēlas – vai nu vēlreiz atkārtot 1992. gada izdevumu, vai paplašināt darbu pie iecerētā pielikuma un izveidot pavisam jaunu dziesmu grāmatu, kurā tiktu apvienotas gan dziesmas, gan uzkrātais liturģiskais materiāls.

Tapšana

Jaunās dziesmu grāmatas tapšanas process bija ļoti darbietilpīgs, jo diezgan

mazai darba grupai bija gan rūpīgi jāatlasa vērtīgākais un derīgākais no iepriekšējām dziesmu grāmatām, gan jāatrod un jāpēta melodiju pirmavoti un sākotnējā ritmika, gan jāatjauno literāri novecojušo tekstu valoda, gan arī jāuzrunā jauni komponisti un garīgo tekstu autori, lai viņi radītu mūsdienīgas, laikam atbilstošas Baznīcas dziesmas. Izdevumā, kas jau no izdošanas brīža kļūst par vēstures liecību, jābūt arī nevainojami precīziem gadskaitļiem, personvārdiem un faktoloģiskajam materiālam, ko atstājam nākamajām paaudzēm. Grāmatas tapšanas pēdējā posmā visas sagatavotās dziesmas pantu pa pantam tika kopīgi izdziedātas un vēlreiz pārbaudītas, tām tika pievienotas atbilstošās Svēto Rakstu atsauces, piešķirta numerācija, slēgti autortiesību līgumi, bet tulkotajām dziesmām – izveidots to oriģinālo nosaukumu saraksts. Vēl jāpiemin, ka jaunā grāmata pēc ilgu gadu pārtraukuma beidzot ir izveidota pašu spēkiem šeit pat Latvijā. Protams, grāmatas tapšanas procesā viedokļi bieži vien arī atšķīrās, tika diskutēts gan par dziesmu atlasī un formatējumu, gan par valodas atjauninājumiem un stilistiku. Dažkārt bija jāpiekāpjas vairākuma viedoklim. Esam taču tik dažādi arī draudzēs – katrs ar savu īpašo pieredzi, gaumi, izpratni par Baznīcas mūzikas vēsturi un tās attīstību.

Līdzīgi kā daudzviet Eiropā, arī mūsu dziesmu grāmata pārsvarā ir veidota vienbalsīgā salikumā, tomēr visdrīzākajā laikā ir plānots pabeigt arī paralēlo – četrbalsīgo – krājumu, ko praksē varēs lietot gan ērgelnieki, gan instrumentālie ansambļi. Pagaidām četrbalsīgais dziesmu salikums Baznīcas mūziķiem ir pieejams elektroniskā formātā.

Atvēršana

2015. gada septembrī Baznīcas Virsvaldes Mūzikas un Liturģijas komisiju pēdējo desmit gadu veikums – jaunā dziesmu grāmata – tika nodots lietošanā visām evaņģēliski luteriskajām draudzēm. Sestdien, 19. septembrī, Rīgas Domā varējām priecīgi svinēt jaunās dziesmu grāmatas atvēršanas

svētkus. Svētku dievkalpojumu vadīja arhibīskaps Jānis Vanags. Dievkalpojumā muzicēja dažādu Latvijas draudžu apvienotais koris, orķestris, diriģenti Jānis Kaijaks, Guntars Prānis, Ilze Reine, Ilze Sprance un ērģelniece Vita Kalnciema.

Par saviļņojošā pasākuma iespaidiem plašsaziņas līdzekļos ar citiem ir dalījies arhibīskaps Jānis Vanags: „Šodien pateicības dievkalpojumā atvērām mūsu jauno dziesmu grāmatu. Ne tikai atvērām, bet arī lietojām – dziedājām Dieva aizrautībā no Gara piepildījuma. Orķestris, bazūņu koris, draudžu kori, draudze no visas Latvijas – skanēja vareni. Gluži kā lasījumā no 2. Laiku grāmatas: „Un tiem tā saskanēja, it kā tie pūstu vienu tauri un dziedātu vienā balsī – viņi slavēja Kungu un pateicās viņam. Kad sāka skanēt taures, bungu šķīvji un mūzikas instrumenti, lai slavētu Kungu – viņš ir labs, viņa žēlastība ir mūžīga! – Kunga nams piepildījās ar mākonī, .. jo Kunga godība piepildīja Dieva namu.” Maestro Raimonds Pauls pie klavierēm pavadīja pats savu dziesmu ar Guntara Rača vārdiem „Tu, Dieva nams un patvērums” (#263), un tā bija tikai viena no dziesmām, kas radīta šai dziesmu grāmatai. Tas bija viens no saviļņojošākajiem dievkalpojumiem, kādu esmu piedzīvojis. Liels paldies LELB Baznīcas Mūzikas un liturģijas komisijai, īpaši Ilzei Sprancei, autoriem, atdzejotājiem un darbu praktiskajiem veicējiem. Taču īstā pateicība nāks no draudzēm, kuras šo grāmatu iemīļos un liks tai atdzīvoties savos dievkalpojumos un mājas lūgšanās – jo grāmatā ir arī kārtības mājas un privātām lūgšanām, kā arī mācības gabali un lūgšanu paraugi dažādiem gadījumiem. Gods Dievam augstībā!”

Apgūšana

Īpašs prieks man ir par to, ka beidzot Latvijā, pēc ļoti ilga pārtraukuma, jaunajā dziesmu grāmatā ir atjaunota senākās izcelsmes – renesanses un reformācijas laika –

dziesmu dzīvā, tik lokanā oriģinālā ritmika, ko jau 1899. gadā praksē mēģināja ieviest Rīgas Vecās Sv. Ģertrūdes draudzes ērģelnieks Oskars Šepskis, izdodot savu krājumu „Rīgas Ģertrūdes baznīcas ritmiskie dziesmu melodiņi”. Toreiz tās gan bija tikai 35 vienbalsīgas, metroritmiski restaurētas klasiskās korāļu melodijas un mēģinājums bija tikai lokāls, tas neaizsniedza citas draudzes. Komponists un ērģelnieks Andris Vītolīņš 1992. gadā par to rakstīja: „Viena cilvēka spēki bija par vājiem, lai izkustinātu gadsimtu tradīciju veidotu klintsbluķi!” Ar vārdu „klintsbluķis” šeit jāsaprot statiskā, ceturtdaļņošu pulsācijā vienveidīgi izlīdzinātā, lēni stīvā Baznīcas dziesmu dziedāšana, kas savulaik, 17.–19. gadsimtā, tika pasludināta par normu. Trijdaļu metru tolaik uzskatīja par pārāk laicīgu un „grēcīgu”, sadzīves deļai piemērotu, un tādēļ no Baznīcas mūzikas izskaužamu. Pāris t. s. ritmizēto dziesmu jau varējām iepazīt arī 1992. gada dziesmu grāmatā, tomēr pārsvarā tajā vēl aizvien dominēja korāļmelodiju smagnējā ritmika un dziesmas tempa paātrinājums vien uzlabojumus te nevarēja dot. Jaunajā dziesmu grāmatā turpmāk varēsīm iepazīt dziesmu sākotnējo ritmisko lokanību un prieku. Iespējams, dažu dziesmu pilnīgai apgūšanai būs nepieciešams laiks, bet rezultātā būsīm atguvuši senās dziesmas tādas, kādas tās savulaik tika uzrakstītas. Tikpat liels prieks ir arī par jaunās dziesmu grāmatas bagātīgo lūgšanu un dievkalpojumu kārtības sadaļu, kas būs palīgs mūsu ikdienas garīgajā ceļā. Lasīsim, pētīsim, apgūsim, lūgsim, dziedāsim! Esam aicināti mūžīgi atrasties Dieva klātbūtnē!

Vita Kalnciema, Virsvaldes Mūzikas komisijas locekle, Jēzus ev. lut. draudzes ērģelniece/ Raksts pārpublicēts no Jēzus draudzes vēstīm

Jaunās Dziesmu grāmatas, Bībeles un kristīga literatūra ir iegādājama Draudzes namā pie sekretāres Guntas. Draudzes namā ir arī bibliotēka.

SENIORU PULCIŅŠ

Jau ilgāk kā divpadsmit gadu, mēs seniori esam apvienojušies savā pulciņā un cenšamies reizi mēnesī tikties. Sākumā tās bija Bībeles stundas. Izvēlējamies tematu, satikāmies un to pārrunājām. Atceros, ka toreiz nodarbības notika virs sakristejas. Mēs tik ļoti priecājāmies par telpu, kuru varējām izkurināt, tas nekas, ka krāsns dūmoja, priecājāmies par galdu ap kuru varējām sēdēt un runāt par Dievu un svētajiem rakstiem. Toreiz mēs laikiem vēl nemaz tādi īsti seniori nebijām. Apmēram pēdējos piecus gadus gan esam kārtīga senioru grupa. Tagad mūsu tikšanās mērķis vairāk ir sadraudzība, protams, centrā kā vienmēr stāv Dievs, Bībele, lūgšana. Ļoti svarīgu vietu ir ieņēmusi dziesma, tā mūs piepilda un it kā atjauno, paceļ augstāk pie Dieva. Esam pateicīgi Vitai, ja viņa reizēm izbrīvē savu laiku mums, lai palīdzētu noturēt melodiju. Pēdējās reizēs mums palīdz Inese Vildere. Viņa mums liek iemīlēt jauno dziesmu grāmatu. Nav viegli nolikt malā grāmatu no kuras ir ilgi dziedāts, melodijas tik mīļas, pazīstamas un sirdij tuvas. Ar prātu saprotam, ka ir jāmācās, cenšamies, bet esam tomēr seniori.

Lielu prieku mums ir sagādājis Osnabrikas māsu draudzes loceklis Sigfrīds Kūns. Viņš ir vīrs, kurš agrāk organizēja cilvēkus no vācu māsu draudzēm, viņi vasarā sava atvaļinājuma laikā būvēja mūsu draudzes namu. Nesen, uzzinot par senioru pulciņu, viņš ļoti priecājās par mums un finansiāli

izsniedza nelielu pabalstu no saviem personīgajiem līdzekļiem. Tagad mums visiem ir jaunās dziesmu grāmatas un varam arī atļauties nelielu balvu kādu spēļu uzvarētājam, jo reizēm tādas organizējam.

Patīkami, kad draudzes mācītājs ir kopā ar mums, jo ir daudzi pārrunājami jautājumi gan par ikdienu, gan dievkalpojumiem, gan Bībeli. Mācītājs ļoti labi visu izskaidro.

**Zvaigznes dienā, 6.janvārī
plkst.13.00**

**Senioru pēcpusdiena ar
svētku pusdienām**

Varam arī kopā lūgt par kādu draudzes locekli, ja ir vajadzība.

Mēs no sirds priecājamies par katru kopā pavadīto reizi un par to pateicamies Dievam, jo bez Viņa mēs nenieka nevaram.

DRAUDŽU KOPĀBŪŠANA LEIPCIGĀ, VĀCIJĀ

No 8. – 12. oktobrim divpadsmit cilvēkiem no draudzes, tajā skaitā arī man, bija iespēja doties uz Vāciju, lai būtu kopā ar mūsu māsu draudzi Leipcigā.

Ceļojums sākās 8. oktobrī – ceturtdienā, saulainā rudens dienā, pulksten 14 izlidojot no Rīgas lidostas. Starp citu, interesants fakts – lidmašīnās nav 13. rindas, jo cilvēki ir mānīti. Pēc gandrīz 2 stundu ilga lidojuma mēs nonācām Berlīnē, kura mūs sagaidīja ar lietu un aukstumu. Taču tas nav viss, Berlīne nebija mūsu galamērķis – pēc tam mēs devāmies uz dzelzceļa staciju, lai dotos tālāk uz Leipcigu. Pēc stundas stacijā un divām stundām vilcienā, mēs sasniedzām galamērķi – Leipcigu.

Pirmais vakars Leipcigā man bija diezgan biedējošs – šķita, ka visi viens otru pazīst un tad esmu es, kura īsti labi nerunā vāciski un pazīst tikai savējos, taču ne uz ilgu laiku. Vakara turpinājumā es iepazinos ar Petzoldu ģimeni, pie kuras es dzīvoju turpmākās četras dienas. Visas manas bailes pārgāja diezgan ātri un man nebija laika justies vientuļi, jo ģimene mani uzņēma ļoti sirsnīgi, it īpaši viņu vecākā meita Elizabete.

Nākamās dienas pagāja kā jau ciemiņiem no citas valsts – ar pilsētas apskati, kopīgām pusdienām, pastaigām pa pilsētu un gaismas festivālu pirmajā dienā. Visa diena viena liela staigāšana, taču redzētais ir iespiedies atmiņā tā, it kā tas būtu bijis vakar. Nākamās dienas pagāja sarunās, vienu dienu aizņēma brauciens uz Torgau un pils apskate,

nākamajā dienā mēs nostāigājām 7km apskatot Teklas, Mokau un Šonenfeldes baznīcas un satiekot draugus no Osnabrikas. Nonākot atpakaļ Leipcigā, bija viens no gardākajiem brīžiem – es to saucu par “kūkošanu draudzes namā”. Gandrīz katrs bija atnesis pašceptu kūku un, lai kā vēlētos, diemžēl visas pagaršot nebija iespējams, taču mēs laiks tika pavadīts lieliski – ar kopābūšanu, sarunām, smiekliem, kūkām un dāvanām draugiem, un arī atvadām no Osnabrikas draugiem līdz nākamajai ciemošanās reizei. Mans tālākais vakars tika pavadīts spēlējot monopolu, ar kopīgām vakariņām un filmu vakaru ar Elizabeti.

Šis brauciens priekš manis nebija nekas parasts, tas bija kaut kas īpašs. Viss redzētais un piedzīvotais ir saglabājies siltās atmiņās, kas rada smaidu un es ieguvu jaunus draugus, it īpaši Elizabeti, ar kuru sarakstos gandrīz katru dienu. Ja tas būtu iespējams, es šo laiku izdzīvotu vēlreiz. Esmu pateicīga Dievam un visiem cilvēkiem, kuri padarīja šo braucienu iespējamu.

Laura Pinkule

Dzimst piedošana un prieks

Kaspars Dimiteris

*Šovakar debesis mainās, citādāks kļūst sniegs
Šovakar pilsētā katrā dzimst piedošana un prieks
Šovakar naidis un ļaunums caurspīdīgs kļūst viss,
Lai dvēseles un zvaigznes redz, kas piedzimis*

*Kristus dzimšanas svētkos ielūgts pat ienaidnieks
Šovasar dvēselē katrā dzimst piedošana un prieks*

*Šovakar ubagam acīs atmirdz Kristus skats
Šovakar ciemiņu vidū Dievs apciemo mūs pats
Šovakar katram tētis kļūst ticīgāks un jūt
To bijušo bērnu sevī, Dievs par ko atļāvās kļūt*

Draudzes ekskursija uz Igaunijas salām

28. jūnija rīts. Ir pavisam agrs, bet baznīcā valda rosība, jo draudzes ekskursijas dalībnieki pulcējas uz lūgšanu pirms ceļa. Pat vecpilsētas kaķis Bonis ieradies, lai mūs pavadītu ceļā. Zinām, ka viss būs labi! Sargeņģeļi mūs sargās un šoferis Guntis, kam ir ilgu gadu pieredze stūrēs. Lūdzu Dievam, lai brauciens reizē gan notiktu pēc plāna, gan arī lai ir pārsteigumi un lai grupa draudzīga un disciplinēta. Un pateicība Viņam, tā arī notiek!

Autobuss ir gandrīz pilns ar dažādu vecumu cilvēkiem. Daži ceļabiedri jau iepriekšējā vakarā atbraukuši no Kandavas,

daži no rīta no Liepupes. Ērgelnieka Māra ģimene iekāpj Alojā. Prieks, ka ar mums kopā ir arī mācītājs Romans ar meitu Melāniju.

Tā nu pavisam drīz esam Igaunijā, un nu jau aiz Pērnavas un tad jau netālu no Haapsalu, no kurienes iet prāmis uz mūsu ceļojuma mērķi - Igaunijas salām. Šo ceļa posmu pavadām mainoties ar blakussēdētājiem, lai labāk iepazītos ar līdzbraucējiem, jeb „ceļojošo draudzi”, kā nākošajā dienā rīta dievkalpojumā saka mācītājs.

Pēc vairāk kā stundas brauciena esam Hijumā, Igaunijas otrajā lielākajā salā un ar mazliet līkumu dodamies uz salas galvaspilsētu Kerdlu. Kam vairāk pacietības

tie pusdieno pie lēnā igauņa kafejnīcā, kas grib vēl pastaigāties, tie bistro pilsētiņas centrā. Pēc pusdienām dodamies uz salas ziemeļu galu, kur atrodas bāka un pieminēklis „Estonia” avārijā bojā gājušajiem – zvans. Pēc tam pārbrauciens uz salas Rietumu pusi, gribam piekļūt pie jūras krasta. Brauciens izvēršas radikāls, navigatora vadīts autobuss ie brauc arvien šaurākos bezceļos, zari skrāpējas gar autobusa logiem. Bet brīnišķīgs jūras krasts ir aizsniegts. Te ir gan akmeņi kā olas un ar caurumiem vidū, gan kadiķi, gan priežu čiekuri pavisam zemu. Šis mirklis palicis

prātā ar mieru un dabas baudīšanu. Bet jauks ir arī nākošais apstāšanās punkts – Koppu bāka, kur skatām salu no augšas, ēdam kafejnīciņā zupu, bet šoferis tikmēr piebraucis autobusu tuvāk atkritumu tvertnēm, uzkāpis uz tās un liek vietā radikālajā ceļā norauto aizmugures lampu. Un tad jau tuvojas vakars un mums jāpaspēj uz pēdējo prāmi uz Sāremā salu. Tas gan izskatās maziņš un liekas, ka mums vietas nepietiks, bet pietiek gan un

vēl pat pāri paliek. Tad vēl īsa pietura pie Pangu klints un tad aši, aši uz mūsu mājvietu-Karlas draudzes namu. Sadalām istabas un gultas, bet Zinta ar savu komandu mums

gatavo vakariņas un pēc tām vēl tiekamies vakara lūgšanā. Draudzes nams celts uzreiz pēc padomju laikiem un īsti līdz galam nav pabeigts. Istabiņu izvietojums gan savdabīgs. Lai nonāktu galējā istabā, jāiet cauri vēl divām citām. Un dušas un labierīcības arī nav pietiekošā skaitā. Bet mēs esam draudzīgi un sadzīvojam labi. Nākošo, sestdienas rītu, sākam ar dievkalpojumu pāri ceļam esošajā baznīcā. Svinam Svēto Vakarēdienu. Un mūsu ceļojošajai draudzei ir ne vien savs mācītājs Romans, bet arī mūziķe Liene un pērminderis Jēkabs. Atstājot draudzīgās naktsmājas, dodamies uz Sāremā galvaspilsētu Kuresāri. Pa ceļam Zinta pārbauda ceļojuma vadītāju zināšanas, jautājot cik gan salā ir iedzīvotāju, cik gan aitu, un ko te visi dara. Labi, ka ir izpalīdzīgā roka no aizmugures, kas pastiepj aifonu ar atbildēm no interneta.

Pilī ir izvietots salas muzejs un tas ir plašs un bagātīgs un interesants. Dažādās izstādēs var iepazīties, gan ar salinieku dzīvi dažādos laikos, gan ar baznīcu mākslu, vietējiem augiem un dzīvniekiem, gan arī paskatīties uz salu no augšas. Pēc Kuresāres dodamies uz Kali meteorītu krāteri, Karjas baznīcu un Anglas vējdzirnavām. Pāri dambim pārbraucam uz Muhu salu, kur izstaigājam etnogrāfisko ciematu un tad jau arī laiks no

salām šķirties, ar prāmi pārceļoties atpakaļ uz kontinentu. Laiku līdz Pērnavaļi pavadām stāstot jokus un apkopojot, ko gan šajās dienās esam redzējuši. Vēl pēdējais pieturas punkts – lielveikals, lai nopirktu dāvanaļiņas māļāsgaidītāļiem.

Padomā ļau ir nākošā gada ekskursija, šoreiz uz Lietuvu. Noteikti apciemosi Klaipeļas delfīnus, bet pārējais maršruts vēl tapšanā. Lūdzu izsakiel vēlmes, ideļas un ierosināļumus, gan par ceļoļuma datumiem, gan maršrutu!

Ingrīda Briede

2015.gadā draudzē realizēti projekti:

Durvju restaurācija
Baznīcas izpēte
Celiņa bruģēšana un apstādījumu atjaunošana
Brīvības pieminekļa sakopšana
Logu restaurācija
Infostendu izveide
Jaudas palielināšana un elektroinstalācijas rekonstrukcija

2016.gadā iecerētie projekti

Turpināt darbus pie elektroinstalācijas atjaunošanas
Turpināt darbus pie apkures izveides
Turpināt logu restaurāciju
Altāra un priekšējo solu rekonstrukcija
Grīdas izpēte un projekta sagatavošana
Lustru remonts
Sakristejas izpēte
Ērģeļu apkope

Limbažu evaņģēliski luteriskā draudze

Lībiešu iela 2, Limbaži, LV 4001
epasts: limbazudraudze@inbox.lv

Draudzes nams atrodas Dailes ielā 2

Sekretāre Gunta Zvirbule sastopama ceturtdienās no pl.11-14.00

Draudzes mācītājs

Romans Kurpnieks

Uz sarunām iespējams pieteikties pa tālr. 26362734.

E-pasts: romanskurpnieks@gmail.com

**Dievkalpojumi notiek katru
svētdienu plkst.10.00
un ceturtdienās plkst.18:00
Bībeles stundas piektdienās 18.30**

Draudzes hronika, 2015.gada jūnijs- decembris

26.un 27.jūnijā ekskursija uz Igaunijas salām - Hijumā, Muhu un Sāremā

16.-18.jūlijā Svētdienas skolas sadraudzība

19.jūlijā tikšanās ar bīskapu no Baltkrievijas Vladimiru Meijersonu.

Augusts- jauni infostendi baznīcā, Pabeigts viesu dzīvokļa remonts, malkas talka

Septembris- uzsākta logu restaurācija un pabeigta dārza labiekārtošana

Oktobris – draudzes vizīte Leipcigā

27.-28.novembrī rekolekcijas "Dievs ir mūsu patvērumš. Arī šodien." Lektors mācītājs Jānis Bitāns

30.novembris – Pieminekļu Inspekcijas un Valsts kontroles vizīte

Decembris – veikta elektroinstalācijas uzlabošana

Uzmanību!!!

Svarīgi notikumi februārī

7.februārī – draudzē viesosies Arhibīskaps Jānis Vanags. Viņš dievkalpojumā pasniegs amata krustu mācītājam

21.februārī – pēc dievkalpojuma - draudzes sapulce un padomes vēlēšanas

